

STOWARZYSZENIE OBRONA ZWIERZĄT
ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
tel. 607-171-458, www.obrona-zwierzat.pl
KRS 0000292939 **REGON** 260199276 **NIP** 656-22-72-801
Alior Bank S. A. **75 2490 0005 0000 4500 7398 2092**

“Możemy człowieka ocenić po tym, jak traktuje zwierzęta” - Immanuel Kant (1724-1804)

Jędrzejów, 30.07.2018 r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze

w Słupsku

za pośrednictwem

Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska

Odwołanie od decyzji Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska

z dnia 20.06.2018 r., znak: RR.6233.2.2015.2018

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, KRS 0000292939, organizacja pożytku publicznego, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, uczestniczące w postępowaniu na prawach strony, odwołuje się od decyzji Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 20.06.2018 r., znak: RR.6233.2.2015.2018 (doręczonej dnia 16.07.2018 r.), odmawiającej wydania decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia udzielonego decyzją Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska nr 1/2010, z dnia 28.04.2010 r., zezwalającą Sławomirowi Twardziakowi na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt.

Skarżący wnosi o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

Decyzji tej skarżący zarzuca naruszenie:

- art. 153 ustawy z dnia 30.08.2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (zwanej dalej p.p.s.a.), poprzez nieuwzględnienie przez skarżony organ oceny prawnej wyrażonej w orzeczeniu sądu zapadłym w tej sprawie;

- art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a., poprzez dokonanie błędnej wykładni pojęcia „obszar działalności objętej zezwoleniem” zawartego w art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (zwanej dalej: u.c.p.g.), co skutkowało brakiem analizy w kierunku rozstrzygnięcia, czy prowadzący schronisko dla zwierząt w Małoszycach naruszył warunki udzielonego mu zezwolenia;
- art. 9 ust. 2 u.c.p.g., poprzez odmowę cofnięcia zezwolenia, w sytuacji kiedy przedsiębiorca, który je uzyskał, w sposób rażący i od lat dopuszcza się naruszania warunków określonych w zezwoleniu.

Uzasadnienie

Po raz kolejny odmawiając cofnięcia przedmiotowego zezwolenia Wójt Gminy Nowa Wieś Lęborska uznał, że wbrew temu co skarżący twierdził w swoim wniosku z dnia 05.08.2015 r., nie doszło do naruszenia warunków zezwolenia.

Na wstępie przypomnieć należy, że przedmiot niniejszej sprawy już dwukrotnie podlegał rozpatrzeniu przez sąd administracyjny. I tak, prawomocnym wyrokiem z dnia 24.01.2018 r., sygn. akt II SA/Gd 691/17, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku uchylił decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Słupsku z dnia 03.03.2017 r., znak: SKO.463.6.2017 oraz decyzję Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 09.10.2015 r., znak: RR.6233.2.2015, odmawiającą wydania decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia udzielonego decyzją Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska nr 1/2010, z dnia 28.04.2010 r., zezwalającą Sławomirowi Twardziakowi na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt. W orzeczeniu tym sąd wyraził pogląd, iż:

(...) przyjmowanie, odławianie bezdomnych zwierząt z terenu ościennych gmin, jak wskazywało skarżące Stowarzyszenie, może wskazywać na przekroczenie warunków określonych w decyzji Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 28 kwietnia 2010 r. (...) Organy poprzestały na powołaniu się na umowy oraz decyzje, na podstawie których przedmiotowe schronisko dla bezdomnych zwierząt przejęło część zadań własnych kilku sąsiednich gmin, co nie jest wystarczające dla oceny, czy przedsiębiorca prowadzący to schronisko nie narusza warunków udzielonego zezwolenia (...) Dla rozpatrzenia sprawy niezbędnym jest zatem również dokonanie analizy ww. umów i decyzji, ewentualnie uzupełnienie materiału dowodowego o inne umowy i decyzje (...)

Tymczasem skarżona decyzja jest zasadniczo powtórzeniem uchylonej przez Sąd decyzji Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 09.10.2015 r., znak: RR.6233.2.2015. Jest tak samo pobieżna w swojej argumentacji oraz powieliła te same błędy procedowania. Poszerzona jest jedynie o ustalenia

opinii Powiatowego Lekarza Weterynarii w Lęborku, sprawującego nadzór nad schroniskiem (ustalenia zresztą sprzeczne, gdyż wynika z nich, że wszelkie nieprawidłowości w funkcjonowaniu schroniska są dokumentowane w protokołach kontroli i wydawane są decyzje administracyjne, a jednocześnie, że nie stwierdzono nieprawidłowości w funkcjonowaniu schroniska). Rzekomym wykonaniem zaleceń Sądu ma być jedno enigmatyczne zdanie, skopiowane zresztą literalnie z poprzedniej decyzji:

(...) firma działa na terenie gmin sąsiednich na podstawie udzielonych zezwoleń na świadczenie usług w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz na podstawie umów na odławianie bezdomnych zwierząt.

Tymczasem zgodnie z art. 153 p.p.s.a. ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie organy, których działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania było przedmiotem zaskarżenia, a także sądy, chyba że przepisy prawa uległy zmianie. Przepis ten ma charakter bezwzględnie obowiązujący, co oznacza, że ani organ administracji publicznej ani sąd, orzekając ponownie w tej samej sprawie, nie mogą nie uwzględnić oceny prawnej i wskazań wyrażonych wcześniej w orzeczeniu sądu. Związanie organu, o którym mowa w art. 153 p.p.s.a., ma szeroki zakres, ponieważ skutki wyroku sądu dotyczą również każdego nowego postępowania administracyjnego prowadzonego w zakresie danej sprawy. W jego toku obowiązuje zakaz formułowania nowych ocen prawnych – sprzecznych z wyrażonym wcześniej przez sąd administracyjny poglądem, a organ administracyjny zobowiązany jest do podporządkowania się mu w pełnym zakresie. Co istotne, w konkretnej sprawie administracyjnej organ jest związany wykładnią dokonaną przez sąd, bez względu na poglądy prawne wyrażone w orzeczeniach sądowych w innych sprawach.

Jednak wyrok sygn. akt II SA/Gd 691/17 został całkowicie zignorowany przez organ I instancji, który nie zastosował oceny prawnej w nim wyrażonej, naruszając tym samym art. 153 p.p.s.a. To powoduje, że nadal aktualne pozostają zarzuty WSA naruszenia przez organ art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. oraz art. 9 u.c.p.g.

W związku z powyższym skarżący wnosi jak we wstępie.

PREZES
Stowarzyszenia Obrona Zwierząt
Agnieszka Lechowicz